

slag, der blev tiltrådt af arbejdsgruppens regeringsrepræsentanter.

Forslaget, der gik ud på, at henholdsvis 42 £ og 100 US \$ kunne anses at ækvivalere de i rekommandation nr. 109 anførte beløb, og at revision af disse beløb fremtidig skulle foretages af Joint Maritime Commission på dennes fremtidige møder, oversendtes derefter til selve udvalget.

Under den efterfølgende behandling i udvalget anførte nogle regeringsrepræsentanter, at man vel var rede til at acceptere den af arbejdsgruppen foreslåede forhøjelse af minimumshyren, men at man måtte forbeholde sig sin stilling med hensyn til forslaget om fremgangsmåden ved den fremtidige revision af beløbet under hensyn til, at Joint Maritime Commission var bipartær og ikke repræsenterede regeringsinteresser.

Efter at generalsekretærens repræsentant i udvalget havde oplyst, at dagsordenen for Joint Maritime Commission fastsattes af ILO's styrelsesråd, og at dets formand fungerede som formand i nævnte kommission, samt at alle kommissionens beslutninger skulle godkendes af styrelsesrådet, hvori regeringerne var repræsenteret, erklærede de fleste regeringsrepræsentanter sig rede til at godtage arbejdsgruppens forslag.

Regeringsrepræsentanterne for Bulgarien og Sovjetunionen anførte dog, at hyrer i deres lande fastsattes af regeringerne, og Joint Maritime Commission var efter deres opfattelse ikke kompetent til at træffe beslutninger herom. Det anførtes, at skibsredere fra de socialistiske lande ikke var repræsenteret i Joint Maritime Commission.

Den indiske regeringsrepræsentant var modstander af, at minimumshyrer fastsattes ved en resolution. Han fandt de af arbejdsgruppen foreslåede satser for høje og måtte reservere sig sin stilling med hensyn til den foreslåede forhøjelsesprocedure.

Efter yderligere forhandlinger, hvorunder skibsreder- og sømandsrepræsentanterne kraftigt henstillede til udvalget at acceptere arbejdsgruppens forslag, idet man bl. a. påpegede, at de i forslaget anførte hyrebeløb og den foreslåede revisionsprocedure var integrerende dele af det samme problem, og at afvisning af den ene del måtte medføre bortfald af den anden del, kunne formanden konstatere, at resolutionen var vedtaget i

den form, den var foreslået af arbejdsgruppen.

Under behandlingen i plenarforsamlingen gjorde udvalgets formænd og viceformænd nærmere rede for arbejdet i udvalget. Den bulgarske regeringsrådgiver *Mratchkov*, der talte på vegne af Bulgarien, Sovjetunionen, Ukraine, Polen, Tjekkosllovakiet og Cuba, kunne acceptere de foreslåede minimumshyrer samt resolutionens punkt 3, 4 og 5. Derimod måtte han på de nævnte landes vegne tage forbehold med hensyn til den i punkt 2 foreslåede revisionsprocedure, idet denne ikke stemte overens med paragraf 2 i rekommandation nr. 109, der derfor burde revideres. En sådan revision kunne ifølge konferencens forretningsorden, art. 45, kun foretages af selve arbejdskonferencen og hverken Joint Maritime Commission og/eller styrelsesrådet havde beføjelser i denne henseende. For det andet var Joint Maritime Commissions struktur og nuværende sammensætning ikke af en sådan karakter, at dette organ kunne udtale sig på en bindende måde om revision af hyrer, bl. a. fordi regeringerne ikke var repræsenteret i kommissionen. Iøvrigt kunne kommissionen end ikke siges at være bipartær, idet den ikke blandt sine medlemmer talte skibsrederrepræsentanter fra de socialistiske lande.

Ejheller styrelsesrådet var efter disse landes opfattelse kompetent til at tage stilling til det omhandlede problem. Til trods for dette organs tripartære karakter var det et udøvende organ med en alt for begrænset medlemsrepræsentation til at træffe endelige beslutninger om revision af hyresatser.

De nævnte lande kunne derfor støtte resolutionen med den nævnte reservation.

Den franske regeringsrådgiver *Rivayran* kunne tiltræde den foreslåede forhøjelse af minimumshyrerne, ligesom han var enig i, at der måtte være mulighed for revision af beløbene mellem ILO's søfartskonferencer. Hans regering var derimod mere reserveret med hensyn til den foreslåede revisionsprocedure. Han kunne dog efter omstændighederne også tiltræde dette forslag under hensyn til, at styrelsesrådets og Joint Maritime Commissions opgave var begrænset til revision af hyrebeløbene som følge af fald i pengenes købekraft, medens disse organer ikke var beføjede til at beslutte ændringer i beløbene af andre årsager, såsom ændringer i